

ಬಿಸಿಲತಾಪಕ್ಕೆ ಒಳಗಿದ್ದ ಕೂಸು
ನಿಧ್ರೆಮಾಡುತ್ತಿದೆಯೋ ಏನೋ?

ಜೊತೆಗೊಂದು ಹುಡುಗಿ. ಅವಳಿಗೆ ತಲೆ ಮೇಲೆ
ಅರಿವೆ ಗಂಟೆ. ನಿಂಬೆಹಣ್ಣೆದ್ದಿರಬೇಕು. ಹಸಿವಿಗೆ ಆಧಾರದ
ರೊಟ್ಟಿಯ ಗಂಟೂ ಇದ್ದೀತು. ಅವಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಿದ್ದರೆ
ಫೇಟ್ ಇವರೇ ಎಂದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದಷ್ಟು. ಅರೆ,
ಕೇಳಬೇಕೆತ್ತು ಇವರನ್ನು. 'ಅವಳು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ?,
ನೀವು ಯಾವ ಊರವರು? ಅವಳು ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಿಂದ
ಬರ್ತೀನಿ ಅಂತಿದ್ದಳಷ್ಟೆ' 'ಓ, ಎಷ್ಟೆಲ್ಲ ದಾರಿಗಳಿತ್ತು ಮಾತು
ತೆಗೆಯಲು, ಏನಾದರೂ ಸುಳಿವು ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತೋ ಏನೋ.
ಹೀಗೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಹೀಗೆ ಮಾಡುವಾ, ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಾ
ಎಂದು ಅಣು ಅಣು ಕೂಡಿ ಬಳ್ಳಿ ಅಳಿಯುವುದರಲ್ಲಿ
ಗಾಳಿಬೀಸಿ ಎಲ್ಲ ತೂರಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ.'
ಈಗಲೂ ಇಂದಿರೆ ಬಾಲ್ಯನಿಯ ಸರಳಿಗೆ ಬೆರಳು ಬೆಸೆದು
ಒಂದು ಗೋಲದಲ್ಲಿ ಮೂಗು ತೂರಿಸಿ ಮೈ ಹಚ್ಚಿ
ಅಳಿದು ಸುರಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಬೀದಿ ದಾಟಿ
ಹೋಗಿಯಾಗಿತ್ತು. ಮತ್ತೆ ಯಾವಾಗ ಈ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ
ಬರುತ್ತಾರೋ? ಹಾಗೆ ಅವರು ಬಂದದ್ದು ನಾನು
ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ರವಿವಾರವೇ ಆಗಬೇಕಲ್ಲ. ಛ, ಅನ್ನಿಸಿತ್ತು
ಇಂದಿರೆಗೆ. ಪಕ್ಕದ ಮನೆ ಅಜ್ಜಿ ಮನೆಮುಂದಿನ ಕಲ್ಲತೆಣೆಯ
ಮೇಲೆ ಕೂತಿರುತ್ತಾಳೆ. ಹೋಗುವ ಬರುವವರ
ಗಣತಿ ಮಾಡುವವಳಂತೆ. ಯಾರ ಮನೇಲಿ
ನಿನ್ನೆ ಗಂಡಹೆಂಡತಿ ಮದ್ಯ ರಸಕಸಿ ಆಯ್ತು/
ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಸಾಧ್ಯತೆ ವರದಿ ಅವಳಲ್ಲಿ ಜಪ್ಪಿಸಿ
ಕೂತಿರುತ್ತದೆ. ನಿಜ ಹಾಗಂತ, 'ನಿಂಬೆಹಣ್ಣು
ಮಾರಾಕ ಬರ್ತಿದ್ದಳಲ್ಲ, ಅದೇ ಆ ದಪ್ಪನ
ಹೆಂಗಸು. ಆಕೆ ಕಂಡಾಳೇನೋ ನಿಮಗ
ಇತ್ತಾಗ...' ಅಂತೇನಾದ್ರೂ ನಾ
ಬಿಡಿಸಿ ಬಿಡಿಸಿ ಕೇಳಿದ್ರೆ, ನನ್ನ ಮುಂದೆ
'ಇಲ್ಲ ಬಿಡಿ. ಹೌದ ನೋಡಿ ಕಂಡಿಲ್ಲ'
ಅನ್ನಬಹುದು. ಆದ್ರೆ ಹಿಂದಾಗ, ನಾ
ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋರಟ ಮ್ಯಾಗ ಇಡೀ
ಓಣಿ ಕಬ್ಬಾ ಮಾಡಿಕೊಂಡು
ಗಲಗಲಿಸುವ ಗೃಹಿಣಿಯರ
ಟೀಮಿದಿಯಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ
ಇದೇ ಅಜ್ಜಿ ಹೇಳಬಹುದು.

'ಅಲ್ಲೇ. ಮುಂಜಾನೆದ್ದು ಅಂಗಳಾ ಮುಂಗಳಾ ಬಳಿಯೋ
ಹೆಣ್ಣುಗಳ ಕೂಡ ಹರಟಾಳಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಗೇ ಮುಗೀತು
ಅನಕೊಂಡ್ರೇನು? ನಿಂಬೆಹಣ್ಣು ಮಾರಾಕೆದು ದೇಖರೇಕಿ
ನನಗ ಕೇಳಾಕ ಹತ್ತಿದ್ದು. ನಂಗೇನ ಬ್ಯಾರೇ ದಗದಾನ ಇಲ್ಲ
ಅಂದ್ನಂಡಾಳ?. ಹಾಳಾಗಲಿ, ಅವರ ಮಾತಿನ ತೀಟೆಗೆ
ನಾನೊಂದು ವಸ್ತುವಾಗೋ ಬದಲು ಸುಮ್ಮನಿರೋದೇ
ವಾಸಿ ಅನ್ನಿಸಿತು ಇಂದಿರೆಗೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಮೊನ್ನೆ ತುಳಸಿ
ಲಗ್ನದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಿಪಾಲ್ವಿ ಕೆಲಸದ ಹೆಂಗಸರನ್ನು ಮನಿ ಒಳಗ
ಕರದು ಉಡಿ ತುಂಬಿ ಸೀರಿ ಕೊಟ್ಟು ಕಳಿಸಿದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ
ಸುತ್ತಲ ಮನೆಯ ಜಾತ್ಯಸ್ಥ ಮರ್ಯಾದಸ್ಥರಿಗೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ
ಹುಳಿ ಹಿಂಡಿದ ಹಾಗಾಗಿದೆ.

'ನೋಡ್ರೀ, ಅವರ ಒಗತನ, ಅವರ ಬೀಗತನ.
ನಮಗ್ಯಾಕ್ರೇ? ನನಮ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೇಲಿ ನಾವಿದ್ದಾತು' ಅನ್ನೋ
ಮಾತು ಇಂದಿರೆಯ ಕಿವಿ ತಮಟೆಗೆ ಬಡಿದಿದೆಯಲ್ಲ.

ಇಂದಿರೆ, ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾದಳಾದರೂ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ
ಲಯಬದ್ಧ ಗೊರಕೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದವನ ನಿಶ್ಚಿಂತ
ನಿದ್ದೆಗೆ ಮುದ್ದಿನಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆಯುರಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಗೊರಕೆ
ಕಮ್ಮಿ ಮಾಡಲು ಅವನ ಮೂಗು ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡು
ಅಮುಕಿ ಹಿಡಿದಳು. ಅವಳ ಪ್ರೀತಿಯ ಆಟವದು. ಅವನೋ
ನಿಧ್ರೆಗಣ್ಣು ಅವಳ ಕೈಸರಿಸಿ ಒಂದು ನಗು ಎಸೆದು
ಮತ್ತೆ ದೇಯೋಗಮುದ್ರೆಗೆ ಸಾಗುವ ಧೀರ. ಹೀಗೆ, ಹಗಲು
ನಿಧ್ರೆಯಿಲ್ಲದ ಇಂದಿರೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಒಂದು ಗಳಿಗೆ
ನಿಶ್ಚಿಂತ ಮಲಗಿಬಿಡುತ್ತಾಳೆ. ಗಟ್ಟಿ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚುತ್ತಾಳೆ.
ಅವನ ಗೊರಕೆಯ ಲಯವೇ ಒಂದು ದೋಣಿಯಾಗಿ
ಬಾಳಿನ ಕಡಲಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿರಾತಂಕ ಮುನ್ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ
ಎಂಬ ವಿಶ್ವಾಸ ಆವರಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಎಚ್ಚರಿದ್ದಾಗ ಅವನ
ಪ್ರತಿ ಮಾತಿಗೂ ಮತ್ತೊಂದು ಮಾತಿನ ಕತ್ತರಿಗೇಟು
ಹಾಕುವ ಹುಕಿಯಿರುತ್ತದಾದರೂ, ನಿಧ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದವನ ಎದೆ
ಮೇಲೆ ತಲೆಯೊರಗಿಸುವ ಸುಖದ ಹಕ್ಕುದಾರಿಕೆಯನ್ನು
ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲಾರಳು.

ಆವತ್ತು ಹೀಗೇ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮಲಗಿದವ ದಡಬಡ
ಎದ್ದುಹೋಗಿದ್ದ. ಅವನ ಆಫೀಸರ್ 'ಸಂಡೆ ಮೀಟಿಂಗ್'
ಇಟ್ಟಿದ್ದಂತೆ. ಹಾಗೆ ಹೋದವನು ಶಿವಾಲಯದ ತಿರುವಿನಲ್ಲಿ
ನಿಂಬೆಹಣ್ಣು ಖರೀದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ ಅಂತ ಇಂದಿರೆಗೆ
ಕನಸು ಬಿದ್ದೀತೆ? ಬಂದಳಷ್ಟೆ ಅವಳು. ಸಂಜೆಗತ್ತಲಲ್ಲಿ.
ಇಂದಿರೆ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲೇನೋ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು.
'ಯಾರದಿಂತಿ?' ಎಂತಹ ಚೂಪು ದನಿಯದು. 'ಯಾರೂ'
'ನಾನ್ವಿಟಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಯಜಮಾನರ ಪಿರೆಂಡು. ಬನ್ನೀ ಜರಾ...'
ಇದಷ್ಟೆ ಮಾತು. ಇಂದಿರೆ ಜಿಗಿದು ಗೇಟಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಳು.
ನೋಡುತ್ತಾಳೆ. ನಿಂಬೆಹಣ್ಣಿನಾಕೆ. ಗೇಟು ತುಂಬ
ಕೂತಿದ್ದಾಳೆ. ಮೊದಲೇ ಆನಿಭಾರದ ಹೆಣ್ಣು. ಈಗಂತೂ
ಒಳ್ಳಾ ಒಜನುದಾರಿಕೆಯಿಂದ ಹರಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು.
'ಅಕ್ಕಾರೀ, ಅಣ್ಣಾರು ನಿಂಬೆಹಣ್ಣು ಖರೀದಿ ಮಾಡಿ
ಎರಡ ಸಾವಿರದ ನೋಟ ಕೈಯಾಗಿಟ್ಟು ಪಟಪಟ ಹತ್ತಿ
ಹೊಂಟುಹೋದರರಿ. ನಾನೂ ಹೊಳ್ಳಿ ಬಂದಾರು. ಈಗ
ಬಂದಾರು. ಇನ್ನೋಂದೀಟು ಬಂದಾರು. ಅಂತ ಕಾದುಕಾದಿ.
ಹೊಂತ ಕಂತಾಕ ಬಂತು. ಹಣ್ಣು ಖಾಲಿಯಾದ್ದು.
ಕಡೀಕ ಬಳ್ಳಾರಿಯರ ಅಂಗಡಿಯಾಗ ಸಾಹೇಬ್ನು ಖೊನ
ಕೇಳಿ ಮನಿತನಾ ಬಂದೀನ ನೋಡಿ. ತಕ್ಕಲಿ ನಿಮ್ಮ ಲಕ್ಷ್ಮಿ
ನಿಮಗ. ನಂಗ ಇಪ್ಪತ್ತ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಿ. ಚಾ ಕಾಸಿ
ಕೊಟ್ಟ ಕುಡ್ಡ ಬಸ್ಸ ಹಿಡ್ಡ ಹೊಕ್ಕೇನಿ. ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಬಸ್ಸ
ಹಿಡೀಬೇಕ ನಾ' ಇಂದಿರೆ ಕಮಕ್ ಕಿಮಕ್ ಅನ್ನದೆ ಚಾ
ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಳು. 'ಅಲ್ಲೇ, ಸಾಯಬ್ಬು ಗಡಿಬಿಡೀಲಿ